

„Az Úr közel!”

A MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA
MISSZIÓI ÉS EVANGELIZÁCIÓS BIZOTTSÁGÁNAK HÍRLEVELE

2016. április

A MEÖT közelgő eseményei:

Április 4. Hétfő 13.00:	Elnökségi ülés
Április 4. Hétfő 14.00:	Közgyűlés
Április 18. Hétfő 10.30:	Vallásközi és Dialógus Bizottság ülés (Dr. Tüske László: <i>Az iszlám modernizmus törekvései</i>)
Április 21. Csütörtök 14.00:	Október, a Reformáció Hónapja Bizottsági ülés
Május 2. Hétfő 13.00:	Elnökségi ülés
Május 3. Kedd 10.00:	„Violencia és agresszió” konferencia
Május 4. Szerda 12.30:	Teológiai és Keresztény Egység Bizottsági ülés

A boldog Tamás

Egy nem volt ott, mikor a többiek ott voltak,
Ő nem látta azt, amit mások láttak.
Ő csak hallotta, hogy volt feltámadás,
De a sírnál nem volt. Ez volt Tamás.

Mikor Jézus Jeruzsálembé előbb megjelent
Egy nem volt ott, nem látta, mi végbement
Mikor megmutatta kezét, oldalát.
Aki hiányzott: ez volt Tamás.

Mikor megjelent és köszönt: „Békesség néktek!”
S adjuk lehelvén mondta: „Vegyetek Szentlelket!”
Ezek örömmel mondták, úgy ahogy hallották
Annak ki nem hitte – ez volt Tamás.

Csak miután látott, azután hitt,
Mikor érintette a Mester sebeit.
De azután boldogabb volt mint más,
Ez a boldog: ez volt Tamás.

Ajánlja fel adója 1%-át a

Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának Szövetsége részére!
Adószámunk: 18396041-1-43.

*Az előző években beérkezett összegek:
2015: 75 813 Ft; 2014: 55 659; 2013: 52 156 Ft.*

*Ezúton köszönjük meg minden adományozónak a támogatását:
Steinbach József elnök, Dr. Fischl Vilmos főtitkár.*

Hírlevelünkbe az április havi áhítatokat

Pintér Imre

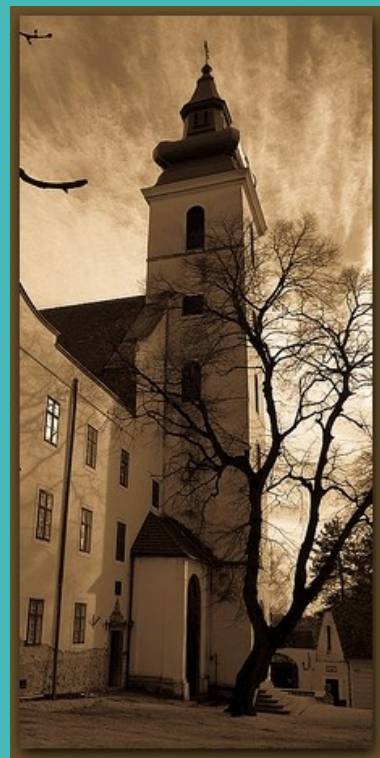
a Magyar Pünkösdi Egyház
lelkésze, alelnöke

írta

Menni, vagy nem menni?

A kereszténység eredetileg nem volt olyan statikus, mint amilyenek ma tapasztaljuk. Több száz éve álló templomok, imaházak, kialakult és nehezen változó liturgia jellemzi. Közben a világ szinte fénysebességgel megy el mellettünk. Ami meg ennél is fájdalmasabb, maga Jézus is elmegy mellettünk. Mert ő mind máig missziót folytat, s ennek elengedhetetlen velejárója a mozgás.

Elvileg mindannyian részesei lehetünk a misszióknak, amit Isten végez, vagy végezni fog. Gyakorlatilag azonban a hívőknek csak egy töredéke tevékenykedik aktívan benne. Lelkészek, keresztény vezetők időnként keresgélnek, milyen missziós tevékenységhez kapcsolódhatnak. Azonban mindjárt az elején, számba véve a nehézségeket, illetve lehetőségeiket, lemondóan konstatálják, túl nagy a kabát, nincs értelme nekivágni. Pedig hát nem a gyülekezet mérete, nem is a rendelkezésre álló pénz mennyisége, hanem a szív hozzáállása a meghatározó. A szív ereje fogja meghatározni a behatást, amit elérhetünk. Imádkozhatunk a misszióért. Adhatjuk pénzünket, időnket. Imádkozhatunk, adhatunk, szervezhetünk. Mindannyian elhívottak, mégsem mobilizálható, mozgósítható mindenki. Pedig ez kell hozzá, hogy Isten munkája végbemenjen.

A Máté 4:19-ben Jézus ezzel szólítja meg Pétert és András: *„Jöjjetek utánam, és én emberhalászokká teszek titeket.”* Missziós tevékenysége azonban az azt megelőző, a 17-ik versben kezdődik: *„Térjetelek meg, mert elközelített a mennyek országa.”* A misszió lényege ma is ez: követni Jézus üzenetét, követni Jézust önmagát. Ezáltal valósulhat meg, hogy halászhálunk lehessünk.

Meg kell értenünk, milyen szoros a kapcsolat az üzenet és a mozgósítás közt. A radikális megtérés, az idő sürgetésének nyomtatékosítása, valamint a készség és a megvalósulás közt. Mindannyian ismerjük az üzenetet, missziós szervezeteink mégis nehezen mozgósítanak. Ha azonban ezt

az alapkérdést megkerüljük, könnyen szociális, oktatási, vagy kulturális síkra szorul a missziónk, s nehezebbé válik a mozgósítás.

Urunk! Segíts meghallanunk ma is hívó szavadat! S add, hogy bennünk legyen a mozdulás készsége, hogy kövessünk téged, hiszen te mind máig mozgásban vagy.

A mozgósítás az elhívással, vagy kihívással kezdődik.

Jézus lényegében arra hív: gyertek, vegyetek részt Isten munkájában. A misszió nem a mi ötletünk, hanem Istené. Nem a mi koncepciónk, hanem az övé. Isten missziója az 1Mózes 12-ben azzal kezdődik, hogy elhív egy férfit: hagyja ott lakóhelyét, elkeveredett kultúráját; kapcsolódjon őhozzá, s az ő egész világra kiterjedő megújító, helyreállító tevékenységéhez. Ábrahámban megáld minden férfit és nőt. Isten munkája aztán azzal jut egy magasabb dimenzióba, mikor fiát adja, hogy meghaljon a világ bűneiért (János 3:16). Jézus lesz tulajdonképpen az első misszionárius. Elindít egy mozgalmat. Isten arra hív, hogy az ő missziójában vegyünk részt. Mielőtt azonban részt vennénk, el kell fogadni az elhívást.

Segítenünk kell, hogy elfogadják az elhívást. Hogy megértsék, az elhívás az első, nem a feladat. Mert az elhívásnak két része van: kövessetek, aztán emberek halászaivá teszlek. Isten először magához hív. Kapcsolatra, találkozásra, radikális átformálódásra. Meggyőződés nélkül a feladat végrehajtásának nincs értelme, Istennel való találkozás nélkül nincs misszió. Mi gyakran úgy akarunk mozgósítani embereket, hogy nem fektetünk rá hangsúlyt, legyen igazi találkozásuk Jézussal. Ha missziós gyülekezeteket szeretnénk, akkor is fontos, hogy a gyülekezet előbb találkozzon Istennel. Ne felejtsük: a misszió Isten ötlete, meggyőződése!

A gyülekezetek, a missziós szervezetek gyakran szembesülnek finanszírozási problémákkal. Általános tapasztalat azonban, akik találkoznak az Úrral, azoknak először megnyílik a szívük, s azután megnyílik a pénztárcájuk is. Mert a szívet a legnehezebb megnyitni! Ha az nyitva van, mozgásba kerül minden. Akkor készvé válunk, hogy misszióba menjünk.

Úr Jézus! Kérünk, segíts, hogy valódi, személyes találkozásunk legyen veled. S hogy folyamatosan megtérjünk hozzád, s megmaradjunk tebenned! Hogy misszióink, munkálkodásunk belőled, a te mindegyiket mozgásba hozó szavadból indulhasson.

A mozgósítás alapja a megszentelődés.

A követés lényege az átformálódás, a megszentelődés. Ennek azonban ára van, amit ki kell fizetni. Az üdvösség ingyen van, a tanítványságnak azonban meg kell fizetni az árát. A világ számos helyén komoly ára van ma is a tanítványságnak! Vannak országok, ahol a Krisztus követőjének nem csupán a többiek lenéző, lesajnáló véleményével kell szembesülnie; gyakran kiközösítéssel, üldözéssel, fizikai bántalmazással, szabadság- és életellenes megnyilvánulásokkal kell szembenéznie! Ki kellett fizetnie a hit árát!

Követni csak közelről lehet. Minél közelebb kerülünk Jézushoz, annál nagyobb kijelentésben részesülünk. Mivel gyakorlati emberek vagyunk, missziós konferenciákon újra elmondjuk a missziós ABC-t, aztán hazamegyünk. Pedig egészen közelre kell jutnunk, hogy megértsük a misszió lényegét. A közelségben kijelentés van és teher. Előbb találkozni kell Istennel, közelről követni, azután kapunk mély kijelentést, és annak terhét is. A mozgósításhoz elengedhetetlen. A közelségben van a stratégia, a metódus, a kreativitás. Sokan tanulmányozgatunk más stratégiákat, mit lehetne hasznosítani belőlük; pedig fontosabb lenne az Isten közelségében meglátni a dolgokat. Isten szívéből venni látást és stratégiát a nemzetünkhöz. Fel kell viszont adni érte a saját irányt. Úgy nem lehet követni, hogy a saját irányt tartjuk. Mindenki biztos benne, hogy oda van elhívva, ahol épp tevékenykedik. Pedig gyakran azt kéri az Úr, hogy olyan helyre menjünk, ahol alig evangélizáltak még. S ha igazán követni akarjuk, fel kell adni a saját irányt, a könnyebbik megoldást.

Köszönjük, Urunk, hogy te bemutattad nekünk, hogy kell másnak a küldetésében járni! Te megszentelted az Atyát az életedben. Számodra nem volt más fontosabb, mint az ő akaratának maradéktalan véghezvitele. Segíts minket is, hogy a te közelségedben, a te nyomodon járjunk, s készek legyünk kifejezni követésed árát, ha kell!

A mozgósításhoz elengedhetetlen a felépülés

Én teszek emberhalásszá — mondja Jézus. Mikor erről beszél, a Szentlélek munkájáról szól. A misszió nem a saját erőn és képességeken alapul. A Szentlélek munkája kell, hogy legyen. Isten átalakít minket. Fájdalmakon keresztül. Emberek halásszává fájdalmakon keresztül válunk. Élettapasztalatok, fájdalmak kellene a formázáshoz. A Szentlélek felépít, átformál a fájdalmas misszióhoz. Hogy értsük a környezetet. Én teszek! Mindent ő biztosít, az elhívást, a környezetet, a fájdalmakat.

Ugyanakkor fel is hatalmaz bennünket azáltal, hogy átadja nekünk erejét. Ezáltal nem mi teszünk meg dolgokat, hanem Isten. Mert az erő felelőse Isten. A mi részünk csupán annyi: engedni kell neki, hogy megvalósulhasson Isten akarata.

összekapcsoló munkában részt vehessünk. Hogy minekutána magunk felépültünk benned, másokat is be tudunk vonni ebbe a felépülési szolgálatba.

Ha Jézus földi munkálkodását szemléljük, azt látjuk, leginkább a személyes szolgálat volt rá jellemző. Mikor egy városba ment, a békesség emberét kereste, aki befogadta. A békesség emberével való személyes foglalkozás elemeit meg is tanította követőinek, mikor kiküldte őket. Ezek az elemek: barátság, békességgel megáldás, a szükség azonosítása, értük való imádkozás. Ezek az alapok. Ha ezek helyükön vannak, akkor van mire építeni a missziót. Akkor a misszió nem pusztán projekt, hanem a lényegét érinti. Ha a világot akarjuk megérinteni, akkor át kell gondolnunk missziós teológiánkat.

Segíts Úr Jézus, hogy a földet a mennyel

Kedves Testvérek!

A MEÖT főtitkáraként tisztelettel megköszönöm Hajdú Zoltán Levente szőládi református lelkipásztor úrnak, hogy hosszú éveken keresztül hűségesen szerkesztette a Missziói és Evangelizációs Bizottság hírlevelét. Lelkipásztor úr elvégzendő feladatai megsokasodtak, ami nem teszi lehetővé, hogy hírlevelünket a jövőben szerkessze. Isten gazdag áldását kérjük a szőládi gyülekezetben végzett további munkájához.

Szakács Tamás evangélikus lelkész, a Nógrádi Evangélikus Egyházmegye kiséítő lelkésze, vállalta a hírlevél további szerkesztését. Isten áldását kérjük ehhez a missziói szolgálathoz!

*Dr. Fischl Vilmos
főtitkár*

Ökumenikus Világimanapi Istentisztelet Jézus Krisztus szerető érintéséért

Budapesten, a Pozsonyi úti Hálaadás Református Nőszövetségben, az eddig kialakultak szerint, a hivatalos időpontot követő első hétfő estéjén tartjuk az Ökumenikus Világimanapi Istentiszteletet. Szövetségünk tagjai között sok az idősebb korú testvér, ezért az előkészületi időkben egészségükért most is sokat imádkoztunk. Istennek mérhetetlen nagy kegyelméből, a korábban beteg testvérek is eljöttek Istentiszteletünkre.

Imaestünkön, a református, az evangélikus, a katolikus idős, és a fiatal testvérek szeretetben, békeességben, gyermeki hittel közösen imádkoztunk a kubai és földünk országaiban élő keresztény testvéreinkért, valamint föld minden lakójának békeességéért.

Az Imaestünket szeretetteljes szolgálatával megtisztelte Grendorf Péter nagytiszteletű úr, a Kaszák utcai evangélikus gyülekezet lelkésze. A nagytiszteletű úr a Kubai testvérek által választott Ó- és Újtestamentumi ígéresek közül, a Márk evangéliumának 10. részéből a 14. versét emelte ki. „Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket és ne tiltsátok el őket; mert ilyeneké az Istennek országa.”

Igemagyarázatában példaként hozta elénk azt a gondolatát, amely első gyermeke születésekor foglalkoztatta, amikor újszülött gyermekét a kezében tartotta. Ekkor arra gondolt, hogy milyen jó a gyermekének, mert még nincs múltja, csak jelene és jövője. Nekünk is ilyenekké kell válnunk. Múltunkat elhagyva, és a jövőben mi is gyermeki lelkülettel, az Urhoz hasonlóan és neki szolgálva, fogadjuk be a gyermekeket, mert ezzel Istent fogadjuk be. Ahogyan a kisgyermekek keresztelésekor Isten érintése van jelen, nekünk is törekednünk kell arra, hogy megtapasztalhassuk Isten szerető érintését.

Az Imaestünkön, Németh Tamás, gyülekezetünk lelkésze, imákkal szolgált. A záró hálaadó imájában Isten áldását, megbocsátását és kegyelmét kérte az összegyűjtött gyömbérliliomokra testvérek által felírt vagy gondolt hálaadásokra és kérésekre.

A zenezolgálatot, mint minden más hasonló nőszövetségi imaalkalmunkon, Berkesi Gábor nagytiszteletű úr látta el, igen nagy szeretettel.

Imáinkban, valamint az Imaest utáni szeretetvendégségen is abban reménykedve voltunk szeretett együttlében, hogy Jézus Krisztus bennünket is megérint, átölel, megáld, és kegyelme által mi is képesek lehessünk áldásait befogadni, tovább adni.

Lambert Győzőné, a Hálaadás Református Nőszövetség elnöke

(forrás: http://meot.hu/index.php?option=com_content&view=category&layout=blog&id=16&Itemid=15)

Kedves Testvéreink!

Havi hírlevelünkbe, amely számos felekezet gyülekezeteibe, gyülekezeti tagságának körébe jut el elektronikus úton, szeretettel várjuk ökumenikus tárgyú híreiket, beszámolóikat!

Együttal felhívjuk kedves figyelmüket, hogy a hírlevél e-mailben továbbküldhető, illetve, ha van olyan ismerősük, aki havonta szeretné megkapni a hírlevelet, akkor a MEÖT e-mail címére (admin@meot.hu) küldött levélben adják meg az ő e-mail címét, és a következő hónaptól eljuttatjuk arra a címre is hírlevelünket!

Testvéri szeretettel: „Az Úr közel!” hírlevél szerkesztői

